

[Bækgaard.]

som man ikke længer fandt noget Grundlag for, dels ved at indsnævre Kredsen af dem, der kunde komme i Betragtning, med andre Ord, man skærpede Fradragsreglerne for den tilladte Indkomst, idet man tog mere bort fra de Aldersrentenydere, som var forholdsvist bedre stillede, og gav noget mere til de daarligst stillede, navnlig blandt de enligststillede Personer. Forholdet mellem Taksterne for enligststillede og Ægtefolk bliver nu bibeholdt, men der sker en Ændring, hvorved der kan ydes lidt mere til en Del af dem, der staar paa de mindste Takster, dem, der ikke selv har Indkomst eller Formue, og dem, der allerede maa begynde ved 65 Aars Alderen.

Det, som vi egentlig har hæftet os mest ved, er Grundtaksten ved 65 Aars Alderen, og den bliver ikke forringet for den enkeltes Vedkommende, tværtimod forbedret, men for dem, der venter til en senere Alder, sker der en lille Nedsættelse. Vi kan jo imidlertid nok være klar over, at som Forholdene ligger i Øjeblikket, kan de ogsaa bedst taale det. Medens Loven tidligere har været saaledes, at Taksterne forhøjes med 10 pCt. for hvert Aar, man ventede, indtil det 68de Aar, altsaa med i alt 30 pCt., forhøjes de nu kun med 5 pCt., og de paa-gældende naar først en Forhøjelse paa 15 pCt., naar de venter til det 70de Aar. Denne Nedsættelse gælder med de øjeblikkelige Prisforhold saa godt som alle Kategorier indenfor de højeste Aldersklasser. Men saa sker der ogsaa det, som fremgaar af en af de sidste Paragraffer i Lovforslaget, at der indføres en Regulering efter Priserne, hvad vi har sikret os, idet man efterhaanden har indset, at det er godt at tage noget mere Hensyn hertil i vor Lovgivning. En saadan Regulering vil være medvirkende til, at vi kan holde Udgifterne paa det nuværende Niveau, hvad der jo er Meningen. De Forandringer, der her foretages, mener jeg vil være fordelagtige; selv om man maaske nok teoretisk kan indvende noget imod, at denne Præmie for at vente til en senere Alder med Aldersrente formindskes, saa tror jeg paa den anden Side, at Praksis har vist det heldige i, at vi yder nok saa meget til de daarligst stillede og sparer med Hensyn til dem, som kan opsætte at hæve deres Aldersrente til en senere Alder.

Hvad Fradragsreglerne angaar, hvor der jo tages Hensyn til vedkommendes Økonomi, dels til den selverhvervede Indkomst, dels til den Indkomst, der kan flyde af en opsparat Formue, foretages der Ændringer, der betyder en Lempelse. Reg-

lerne er gjort mere enkle — det skal jeg indrømme —, men der sker, som sagt, en Lempelse, der sikkert vil bevirke, at det bliver en lidt større Kreds, der vil kunne faa Aldersrente, end Tilfældet har været siden 1927. Hvorvidt det er en Fordel, kan man se forskelligt paa; en af de Ting, jeg godt kunde ønske at faa undersøgt, er imidlertid, om man ikke her kunde foretage en Begrænsning, saaledes at vi ikke skal være udsat for, at de aldersrentenydendes Antal bliver alt for stærkt forøget. Der er foretaget nogle Ændringer med Hensyn til Fradraget for dem, hvis Indkomst flyder af en Kapital, og det har jeg ikke noget at indvende imod. Jeg tror, man her har taget Hensyn til de Lempelser, som findes i § 40, derigennem, at man har skærpet de Regler, der findes i § 41, noget.

Jeg skal ikke komme nærmere ind paa de forskellige Tillæg, som gives. Der er her sket nogen Forandring i de bestaaende Forhold, navnlig derved, at der gives Børnetillæg, hvilket vel neppe vil faa ret megen Betydning for Aldersrentenyderne, medens det jo nok kan have nogen Betydning for Invalidere-nyderne. Og da der paa visse Omraader sker en Besparelse med Hensyn til de faste Takster, er det jo forklarligt og formaalstjenligt, at der gives Børnetillæg til dem, som har Forsørgerpligt.

Man vil efter min Mening nok indse, at den rationelle Sammenlægning, der er foretaget, i Længden vil komme til at virke tilfredsstillende.

I det næste Afsnit, der indeholder Refusionsbestemmelserne, skal jeg kun lige pege paa, at Forholdet her bliver det samme, som vi kender fra adskillige Bestemmelser i det Lovforslag, vi før behandlede. Den ærede konservative Ordfører (Fritze Teisen) undrede sig bl. a. over, at Venstre kunde gaa med til, at Ydelserne kom til at hvile noget paa Grundværdierne. Jeg skal hertil sige, at der ikke er sket nogen Forandring, hverken i den Maade, hvorpaa de skal paalignes Grundværdierne, eller med Hensyn til den forholdsvise Vægt, hvormed de skal hvile paa Grundværdierne. Grundlaget er akkurat det samme som hidtil.

Hvad Udgifterne angaar, sker der, som tidligere bemærket, ikke nogen Forøgelse. Der sker lidt Omlægning med Hensyn til, hvad der ydes til Aldersrentenydere, og der finder en Forhøjelse Sted af den Præmie, der betales saavel af sygeforsikrede som til Dels ogsaa af invalideforsikrede, saaledes at der bliver flere Penge til Raadighed, hvad der altsaa kommer Nyderne til gode. Men alt i alt